

Het UZA zoekt vrijwilligers

Het UZA zoekt vrijwilligers met een warm hart en een luisterend oor voor patiënten. Leg je graag nieuwe contacten en heb je tijd om je in te zetten voor de medemens? Wil je helpen met transport van patiënten in rolstoel of bedlegerige patiënten van en naar onderzoeken/behandelingen?

Wil je deze patiënten tijdens het vervoer bijstaan met een babbel en ondersteuning? En kan je je minimum 4 tot 8 u per week vrij maken in de voormiddag (van 9-13u)?

Stel je dan kandidaat als vrijwilliger bij het UZA!

Neem contact op met vrijwilligerscoördinator
Nora Lens, tel. 03 821 40 11
of nora.lens@uza.be.

UZA / Wilrijkstraat 10 / 2650 Edegem
Tel 03 821 30 00 / Fax 03 829 05 20
www.uza.be

Andy Van Rompaey

BIOTECHNICUS

Alles oké

Van een kapotte lamp tot een haperend echotoestel: biotechnicus Andy Van Rompaey herstelt en onderhoudt de apparatuur van het operatiekwartier. 'Half werk kunnen we ons niet veroorloven.'

7:30

Briefing in de koffiekamer met alle verpleegkundigen. Mijn collega en ik vragen om niet te vergeten bij toestellen met pedalen altijd beschermhoesjes te gebruiken. Want operaties verlopen niet altijd vlekkeloos en anders wordt het al gauw een vuile boel.

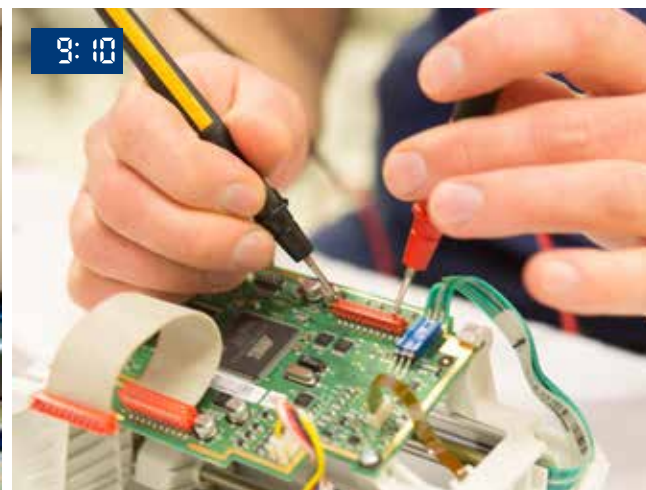
7:40

Als eerste checken we altijd de bloedgastoestellen. Dat zijn de toestellen waarmee op de afdeling zelf bloedstalen worden geanalyseerd.

Zo zijn we zeker dat die in orde zijn tegen de start van het operatieprogramma.

7:45

Spitsuur. In alle twintig operatiezalen starten de teams de toestellen op en dan kan er al eens een defect opduiken. Ik ruk uit voor een narcosetoestel dat een foutmelding geeft. Kleine herstellingen doen we zelf, voor ingewikkeldere zaken contacteren we de leverancier. We zijn ook verantwoordelijk voor de operatiezalen in het pijncentrum

in het OK?

en de materniteit en voor de katheterisatiezalen. Als het echt druk is, zie je mij door de gangen rennen.

8:35 In een van de operatiezalen komt het beeld van de microscoopcamera niet op het scherm. Ik zoek uit waaraan het ligt. Het team moet intussen wachten. Natuurlijk voel je dan een zekere tijdsdruk. Maar we kunnen niet anders dan heel zorgvuldig te werk gaan: we kunnen ons niet veroorloven dat een toestel halverwege een operatie opnieuw dienst weigert.

8:50 Een scherm laat het afweten. De patiënt ligt al op de operatietafel. Ik druk iedereen altijd op het hart om toestellen vooraf te testen, maar

soms komt een defect onvermijdelijk pas later aan het licht. Dan stel ik mij zo discreet mogelijk op, zodat de patiënt amper iets merkt.

9:10 Einde van de hectische opstartfase. Ik begin aan de herstelling van een kapotte pijnpomp. Als ik ergens over twijfel, ga ik te rade bij mijn collega Fons, die al meer dan 35 jaar als technicus in het UZA werkt.

11:00 Even iets helemaal anders. Prof. dr. Stefan De Wachter houdt een internationale cursus voor urologen en chirurgen. Hij voert in het OK een incontinentie-ingreep uit die de artsen vanuit het auditorium kunnen meevolgen. Ik neem het camerawerk voor mijn rekening. Een fijne uitdaging.

12:30 Snel een hapje eten in de koffiekamer.

12:55 Even tijd om mails af te handelen, firma's te contacteren, administratie bij te werken ...

14:00 Behalve reparaties doen we ook onderhoud. Deze namiddag nemen we de monitors van de ontwaakzaal onder handen. We testen die elk jaar om te controleren of de gemeten waarden nog nauwkeurig zijn. De verpleegkundigen houden beurtelings een bed vrij.

14:10 Even onderbreken voor een oproep uit een van de operatiezalen: een mobiel echotoestel geeft een foutmelding. Blijkt dat er een bak met materiaal

per ongeluk op een van de pedalen is gezet. Het team is wat gegeneerd, maar ik doorbreek dat snel met een grapje.

15:30 Ik haast me naar het pijncentrum voor een geblokkeerde behandelingstafel.

16:00 Einde van de werkdag. Of misschien ook niet, want ik ben deze week van wacht.

2:00 Bed uit voor een oproep van intensieve zorg. Een monitor die 24 uur op 24 de vitale parameters van de patiënt meet, is uitgevallen. Zoiets kan uiteraard niet wachten. Pas twee uur later ben ik terug thuis. Best pittig, maar in onze job hoort zoiets erbij. Je zal zelf maar eens die patiënt zijn, denk ik dan. ☺